

Ib Nørlund (DKP):

Jeg er ikke overbevist om, at ministeren er helt rigtigt orienteret med hensyn til, at en leverance af den art, jeg her talte om, skulle være afhængig af et investeringsprojekt. Investeringsprojektet er jo noget, der har været foreslået allerede for år tilbage, ligesom det har været foreslået, at man indgik en langtidsaftale på ca. ti år, ligesom Polen har det med Finland og jeg tror også med Sverige. Men her er altså også tale om ting, som er uafhængige af det, og derfor må det netop på baggrund af, hvad vi talte om tidligere her i spørgetiden, hvor statsministeren undlod at svare på spørgsmålet om den afhængighed, man bringer sig i af Sydafrika, og som modvirker den politik, regeringen altså erklærer den ellers er for, netop på denne baggrund må det da være rigtigt, at regeringen søger de muligheder udnyttet og i hvert fald gør offentligheden opmærksom på, at der findes sådanne muligheder, også fordi det stiller elværkernes afvisning af regeringens henstilling i et helt nyt lys, og regeringen må selvfølgelig være interesseret i at få sine henstillinger til Elsam efterkommet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

9) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Bolvig (RV):

»Hvilke kommentarer har ministeren til pressemeddelelserne om, at de tyske naturorganisationer agter at anlægge sag mod myndighedernes planer om at bygge et fremskudt dige?«

(Spm. nr. 313).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge dagspressen agter de tyske naturorganisationer at anlægge sag mod myndighederne for at undgå bygningen af et fremskudt dige i den tyske del af Vadehavet nord for Hindenburgdæmningen. En sådan retssag hævdes at kunne vare adskillige år og vil derfor berøre de danske planer.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Under behandlingen af et andet af hr. Bolvigs spørgsmål om det fremskudte dige for Tønder marsk var hr. Bolvig den 15. novem-

ber også inde på, at der fra tysk side ville blive anlagt sag ved de tyske forvaltningsdomstole om det fremskudte diges forhold til naturbeskyttelsesinteresserne.

Jeg svarede dengang, at jeg i den henseende helt kunne henholde mig til den overenskomst, der var truffet mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland, hvorved de to lande har forpligtet sig til at opføre hver sin del af diget, og det kan jeg fremdeles henholde mig til.

Målet er som bekendt, at det fremskudte dige skal stå færdigt inden udgangen af 1981. Danmark, der bl.a. skal bygge en sluse i det nye dige, skal begynde i foråret 1979, for at den danske del af anlægget kan være færdigt i 1981; det er nødvendigt med mindst tre sæsoner til bygning af det danske anlæg.

Den tyske anlægsdel kan uden vanskelighed bygges på ét år, så Forbundsrepublikken Tyskland kan for sit vedkommende vente med at gå i gang til 1981, hvis det endelig skulle være. Der er således flere år til afviklingen af en eventuel retssag.

I overenskomstens artikel 4, stk. 2. er det bestemt, at de kontraherende parter forpligter sig til rettidigt og uden ophold at gennemføre den efter hvert lands lovgivning nødvendige forvaltningsprocedure og andre forholdsregler. Anlægsarbejderne skal afstemmes således med hinanden, at der sikres optimal udførelse og samtidig færdiggørelse af hele anlægget på begge territorier.

Derfor ser jeg ikke, at de omtalte pressemeddelelser kan give anledning til noget som helst fra dansk side, som jeg derfor heller ikke skal gå nærmere ind på.

Bolvig (RV):

Jeg forstår ikke ministerens svar. Ministeren siger ganske vist, at tyskerne kan starte på et senere tidspunkt end danskerne – det erkender jeg – men hvis nu sådan en retssag vil forsinke de tyske byggerier i måske 3, 4, 5 år – her i Danmark har vi jo adskillige eksempler på, at retssager kan trække ud i årevis – vil ministeren formentlig erkende, at vi dermed netop ikke lever op til det, ministeren og jeg har været enige om i vore debatter her, nemlig at menneskelig sikkerhed skal i højsædet. Ministeren vil formentlig erkende, at hvis vi kun færdiggør vor del af diget, vil det ikke skabe sikkerhed i forhold til det,